

STRANA 1 / SIDE 1 JOSEF CEREMUGA
TRIO — tři capriccia pro hoboje, klarinet a fagot / three capriccio for oboe, clarinet and basson

Ludmila Ježová — hoboje/oboe I. *Moderato con moto* 2:24 II. *Lento con calore* 3:36 III. *Allegro vivace* 1:45
Milan Etlík — klarinet/clarinet Miloslav Masier — fagot/basson

JOSEF PÁLENÍČEK

RYBNÍK U DVOU SLUNCÍ — čtyři pastorely pro dětský sbor a komorní ansámbl na texty Vladimíra Šefla / THE POND AT THE TWO SUNS: four pastourelles for children's chorus and chamber ensemble to words by Vladimír Šefl

I. *Rybník u dvou sluncí / The Pond At The Two Suns* 6:17 II. *Vážka váží / The Dragonfly Flies* 2:50 III. *Utrhla se hvězda / A Star Broke Away* 4:05 IV. *Má stará*
My Old Path 4:26
Kühnův dětský sbor / Kühn Children's Chorus Miloš Kopecký — klarinet/clarinet, Miroslav Kejmar — trubka/horn, Václav Mazáček, Václav Voják, Jiří Svoboda, Vlastislav Černý — bicí/percussion, Miroslav Langer — klavír/piano řídí/conducted by Jiří Chvála

STRANA 2 / SIDE 2 JOSEF SCHREIBER
LIDOVÁ NOKTURNA PRO ZPĚV, FLÉTNU A HARFU / FOLK NOCTURES FOR VOICE, FLUTE AND HARP

Jarmila Svobodová / Žilková — zpěv/vocal I. *Okolo Hovorán / Round About Hovorany* 1:37 II. *Co ste si, mamičko / What Did You Do, Mummy* 2:53 III. *Zvečera jablunku sadila / She Planted The Apple Tree*
Pražské duo / Prague Duo (Václav Žilka — flétna/flute, Eva Vyskočilová — harfa/harp) Twilight 2:30

JOSEF BOHÁČ

ZPĚVY SAMOTY — miniatury pro zpěv, basklarinet a klavír / SONGS OF SOLITUDE — miniatures for voice, bass clarinet and piano

Marta Boháčová — zpěv/vocal I. *Largo* 1:48 II. *Andante moderato* 1:40 III. *Larghetto* 1:44 IV. *Largo* 2:40 V. *Largo* 1:52 VI. *Largo* 2:12
Due Boemi di Praga (Josef Horák — basklarinet/bass clarinet, Emma Kovárnová — klavír/piano)

Vydavatelství PANTON vybralo pro novou desku z české současné tvorby skladby povytce oddechové, psané buď pouze pro komorní soubor nebo pro zpěv a komorní ansámbl. Vznikly převážně koncem sedmdesátých let.

Josef Ceremuga (nar. 1930) psal svá Tři Capriccia pro hoboje, klarinet a fagot v roce 1979 na požádání Pražského dechového tria (Ludmila Ježová, Milan Etlík, Miloslav Masier). Skladba vznikla ve chvílích oddechu mezi Houslovým koncertem a baletem Princezna se zlatou hvězdou na čele: tři rozmarné nálady, které zaujmou svěží invencí, kontrastností, i spádem. Autor, který se nevyhýbá velkým formám (připomeňme z poslední doby III. symfonii, která byla roku 1978 provedena Českou filharmonií) měl v této miniatuře šťastnou ruku a není divu, že skladba zaznamenala už na sedmdesát provedení, a to doma, na koncertech-besedách, ale i v zahraničí — v Polsku, Rumunsku, Bulharsku i na Kubě.

Druhá skladba desky, Rybník u dvou sluncí je z pera **Josefa Páleníčka** (nar. 1914), který tentokrát obrátil pozornost k dětem. Má v této oblasti tvorby už značnou zkušenost (připomeňme Počítadlo pro dětský sbor, klavír, klarinet, trubku a bicí nástroje, dále Ze zápisníku malého chlapce — 17 drobných skladeb pro violoncello a klavír nebo jeho klavírní České pohádky k obrázkům Trnkovým, které se už dočkaly řady vydání). Podobně jako ve velkých formách (Symfonietta pro smyčce, 1975, Koncert pro violoncello, 1977) také v této skladbě z roku 1979 můžeme sledovat pro Páleníčka charakteristickou syntézu neoklasicismu a moravských intonačních prvků, která se otevřeně hlásí k odkazu Bohuslava Martinů. Páleníček napsal čtyři pastorely pro vyspělejší dětský sbor a komorní ansámbl (klarinet, trubka, bicí nástroje a klavír). Využil textů Vladimíra Šefla, který se v poslední době stal spolupracovníkem několika českých skladatelů. S jeho verší se vrací do milých koutů domova a má tak možnost nasadit tón pastorálně idylický, s melodikou blízkou lidové písni.

Také druhá strana desky věnuje pozornost tvorbě vokální. V prvé řadě se tu připomíná tvorba **Josefa Schreibera** (1900—1981), pedagoga, který na ostravské konzervatoři a na pedagogické fakultě v Olomouci vchoval několik generací hudebníků a jehož srdce náleželo lidové písni a sborové tvorbě. Znalec zejména moravské lidové písně upravoval hlavně písně ze Slezska a Lašska pro sbory mužské, ženské, dětské i smíšené. Z jeho tvorby vybralo vydavatelství PANTON starší vděčné dílko Lidová nokturna pro zpěv, flétnu a harfu. Jarmila Svobodová-Žilková spolu s Pražským duem (Václav Žilka, Eva Vyskočilová) zařadili skladbu do svého reper-

toáru a velmi rádi ji hrají: prosté, neafektované úpravy, vycházející z ducha lidové písně, jsou vokálně i instrumentálně vděčné a nacházejí u svých posluchačů vždy srdečný ohlas.

Poslední skladbou desky jsou Zpěvy samoty **Josefa Boháče** (nar. 1929), miniatury pro soprán, basklarinet a klavír, které autor roku 1977 napsal pro svou ženu Martu a pro soubor Due Boemi. Skladba měla premiéru na Týdnu nové tvorby v roce 1978. Skladatel tu reagoval na podnět Josefa Horáka a Emmy Kovárnové, pro něž už dříve napsal čtyři miniatury s názvem Koncertantní etudy. Tady přidal k dvěma instrumentům ještě lidský hlas jako další sólový nástroj (soprán tu zpívá na vokály). Obsahově tu šlo autorovi o zachycení různých nálad, o nový barevný souzvuk tří odlišných komponent (vstupní Largo zní v sopráně a instrumentech, Andante moderato v klavíru, Larghetto ve třech hlasech, Largo v basklarinetu a klavíru, Largo — Allegro assai i závěrečné Largo pak opět ve všech třech hlasech). Skladba byla provedena také v NSR.

PANTON has chosen for its new record of Czech modern music highly enjoyable works written only for chamber ensemble, or for voice and chamber ensemble. They were composed for the most part at the end of the 1970s.

Josef Ceremuga (born 1930) wrote his Three Capriccio for Oboe, Clarinet and Bassoon in 1979 on the request of the Prague Woodwind Trio (Ludmila Ježová, Milan Etlík, Miloslav Masier). The composition was born between Ceremuga's work on his Violin Concerto and the ballet The Princess with the Gold Star on her Forehead: three delightful moods, enchanting for their freshness of invention, contrast and cadences. The composer, who is not afraid of big musical forms (we have only to mention his most recent 3rd Symphony, performed in 1978 by the Czech Philharmonic), was guided by a lucky hand in these miniatures, and it is no wonder that they have already been played some 70 times, at home at concerts and gatherings, and abroad — in Poland, Romania, Bulgaria and Cuba.

The second work on the record, The Pond at the Two Suns, comes from the pen of **Josef Páleníček** (born 1914), who this time turned his attention to children. He has had considerable experience writing in this field (we should mention his Abacus for Children's Chorus, Piano, Clarinet, Horn and Percussion. From the Notebook of a Small Boy — 17 minor compositions for cello and piano, or his Czech Fairy Tales for piano to

Trnka's illustrations, published many times). Just his big-form compositions (Symfonietta for S 1975, Concerto for Cello, 1977), so in this composition 1979 we can follow a synthesis characteristic for níček of neo-classicist and Moravian intonational ments, which openly acknowledges its debt to the cy of Bohuslav Martinů. Páleníček wrote his four tourrelles for more advanced children's chorus chamber ensemble (clarinet, horn, percussion and no). He used the verses of Vladimír Šefl, who in r times has collaborated with several Czech compo Šefl's poems take us to lovely nooks in our country thus lend themselves to be written in a pastoral mood, with melodic close to the folk song.

The second side of the record accentuates music. In the first place it recalls the work of **Schreiber** (1900—1981), a teacher who educated several generations of musicians at Ostrava Conservatory and at the Teacher Training Faculty in Olomouc whose heart belonged to the folk song and choral. A connoisseur, particularly of Moravian folk song arranged mainly the songs of Silesia and Lašsko (Lašsko) for men's, women's, children's and mixed ensembles. PANTON selected from his works the oldest grateful little composition Folk Nocturne for Voice, and Harp. Jarmila Svobodová-Žilková, together with Prague Duo (Václav Žilka, Eva Vyskočilová) have included the song in their repertoire and love to perform it: this simple, unaffected adaptation emanating the spirit of the folk song, is vocally and instrumentally gratifying and always wins a warm audience response.

The last composition on the record is Songs of Solitude by **Josef Boháč** (born in 1929), miniatures for soprano, bass clarinet and piano, which the composer wrote in 1977 for his wife Marta and the Due Boemi ensemble. The composition was premièred during Week of New Works in 1978. This was the composer's reply to a suggestion of Josef Horák and Emma Kovárnová, for whom he had written earlier four miniatures called Concertante Etudes. To these two instruments now added a human voice as another solo instrument (the soprano sings only vowels). As to the content the composer wanted to record different moods, a new colour harmony of three very different components opening Largo is for soprano and instruments, the Andante moderato for the piano, the Larghetto is in three voices, the Largo for the bass clarinet and piano. The closing Largo — Allegro assai and the closing Largo are, as before, for all three voices. The composition has also been performed in the Federal Republic of Germany.

Nahráno v Dvořákově síni Domu umělců (2) a ve studiu Čs. rozhlasu (4), Praha 1982/Recorded in the Dvořák Hall of the House of Artists (2) and in the Czechoslovak Radio Studio (4), Prague 1982

Převzaté snímky Čs. rozhlasu Praha (1,3)/Original recordings by Czechoslovak Radio Prague (1,3)

Hudební režie/Music Director: Vojtěch Mojžíš (2,4)
Zvuková režie/Sound Engineer: Tomáš Zikmund (2), Miroslav Mareš (4)

Cover © Hermína Melicharová, 1983
Sleevenote © Eva Pensdorfová, 1983

PANTON, vydavatelství Českého hudebního fondu, Řiční 12, 118 39 Praha 1